

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt (Niemcy) w dniu 30 lipca 2019 r. – RJ/Stadt Offenbach am Main**

**(Sprawa C-580/19)**

(2019/C 372/19)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Verwaltungsgericht Darmstadt

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona skarżąca:* RJ

*Strona przeciwna:* Stadt Offenbach am Main

**Pytania prejudycjalne**

1. Czy art. 2 dyrektywy 2003/88/WE<sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że okresy dyżuru, w których pracownik podlega obowiązkowi stawienia się w ciągu dwudziestu minut w ubraniu służbowym i pojazdem służbowym na granicy miasta miejsca zatrudnienia, należy uznać za czas pracy, nawet jeżeli pracodawca nie wyznaczył pracownikowi żadnego miejsca pobytu, jednak pracownik jest znacznie ograniczony w zakresie wyboru miejsca pobytu i możliwości skupienia się na swoich sprawach – w wymiarze zarówno osobistym, jak i społecznym?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 2 dyrektywy 2003/88/WE, w sytuacji takiej jak ta przedstawiona w pierwszym pytaniu prejudycjalnym, należy interpretować w ten sposób, że przy definiowaniu pojęcia czasu pracy należy również wziąć pod uwagę, czy i w jakim zakresie podczas dyżuru, którego miejsce pełnienia nie zostało wyznaczone przez pracodawcę, należy spodziewać się regularnych poleceń wykonywania obowiązków służbowych?

---

<sup>(1)</sup> Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9).

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2019 r. w sprawie T-135/18, Csanád Szegedi/Parlament Europejski, wniesione w dniu 22 sierpnia 2019 r. przez Csanád Szegedi**

**(Sprawa C-628/19 P)**

(2019/C 372/20)

*Język postępowania: węgierski*

**Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Csanád Szegedi (przedstawiciel: K. Bodó, ügyvéd)

*Druga strona postępowania:* Parlament Europejski

### Żądania wnoszącego odwołanie

W odwołaniu Csanád Szegedi wnosi do Trybunału:

1. Jeżeli chodzi o pierwszy zarzut, dotyczący wysokości kwoty dochodzonej z tytułu zatrudnienia Lászla Tibora Erdélyiego i Dr Józsefa Virága jako akredytowanych asystentów parlamentarnych, o zmianę wyroku Sądu, uznanie skargi i stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2017 r. oraz noty debetowej nr 2017-1635 sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego i generalnej dyrekcji ds. finansów.
2. Jeżeli chodzi o drugi zarzut, dotyczący wysokości kwoty dochodzonej z tytułu zatrudnienia Lászla Tibora Erdélyiego i Dr Józsefa Virága jako akredytowanych asystentów parlamentarnych, o uchylenie wyroku Sądu i o przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

### Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty:

#### Zarzut pierwszy

Naruszenie w postępowaniu w sprawie odzyskania przed sekretarzem generalnym Parlamentu Europejskiego prawa do rzetelnego procesu (art. 6 ust. 1 EKPC i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), oraz składających się na nie uprawnień (zasady kontradiktoryjnego postępowania, zasady równości broni oraz zasady prawa do obrony) w zakresie w jakim wnoszący odwołanie nie miał dostępu do sprawozdania OLAF, na którym oparła się decyzja, oraz do dowodów, na których opierało się owo sprawozdanie. Nie mógł on wykonać prawa do wcześniejszego wysłuchania sprzecznie z postanowieniami decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego nr 2009/C 159/01 dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego (zwanym dalej „przepisami wykonawczymi”). Sąd w pkt 44 wyroku naruszył prawo powołując się na art. 11 ust. 4 rozporządzenia nr 883/2013, ponieważ wspomniany artykuł nie reguluje postępowania w sprawie zwrotu przed sekretarzem generalnym, lecz postępowanie przed OLAF. W tym kontekście w pkt 45 wyroku Sąd błędnie zastosował orzecznictwo wynikające z pkt 35 wyroku IMG/Komisja. W pkt 48 wyroku Sąd dokonał wykładni *contra legem* art. 68 ust. 2 przepisów wykonawczych, zrównując prawo do przedstawienia uwag z prawem do bycia wysłuchanym. W pkt 51 wyroku Sąd dokonał również błędnej wykładni art. 68 przepisów wykonawczych regulujących postępowanie w sprawie odzyskania w zakresie, w jakim właściwy przepis nie ustanawia wobec wnoszącego odwołanie ani praw ani zobowiązań w odniesieniu do przedstawienia dowodów w postępowaniu przed sekretarzem generalnym.

#### Zarzut drugi

Naruszenie prawa do rzetelnego procesu (art. 6 ust. 1 EKPC i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) w postępowaniu przed Sądem w zakresie, w jakim bez żadnego uzasadnienia co do istoty nie dopuszczono dowodu z zeznań świadka Dr Józsefa Virága i Lászla Tibora Erdélyiego. Postanowienie Sądu o niedopuszczeniu dowodu pozbawiło wnoszącego odwołanie możliwości obrony co do istoty.

---

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 27 sierpnia 2019 r. – BY/CX**

**(Sprawa C-637/19)**

(2019/C 372/21)

Język postępowania: szwedzki

### Sąd odsyłający

Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen

### Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: BY